

i sit hjem, hvor der blev noteret detaljer, som at hun luftede dynen, klædte om osv.

Som eksempler på andre problemstillinger, som har været rejst, kan bl.a. nævnes følgende:

En medarbejder hos en bager blev overvåget i forretningen. Medarbejderen oplyste, at hun var blevet overvåget med lyd, og der var i retssagen fremlagt videobånd med tilhørende optaget lyd. Vidner fra bageriet forklarede, at man ikke var klar over, at man også havde optaget lyd i forbindelse med videobillederne. Vestre Landsret mente ikke, at den lyd, der var på båndet, var af tilstrækkelig god kvalitet, og at bageriet med fortsat havde tappet lyd. Derfor blev det afvist at give medarbejderen erstatning for tort.

I en anden sag var en kassemedarbejder udsat for konstant at være videoovervåget af et kamera gennem 6 måneder, der alene filmede personen, kasseapparatet og dele af båndet til transport af varer. Arbejdsgiveren er ved straffedom frifundet for overtrædelse af lov om forbud mod tv-overvågning m.v., da der generelt i butikken var skiltet med videoovervågning. Den ansatte føler sig krænket over den konstante overvågning. Hverken byretten eller landsretten finder grundlag for at tilkende den ansatte godtgørelse for tort.

Der er hverken i persondataloven eller tv-overvågningsloven hjemmel til at give den ansatte godtgørelse for tort, hvis arbejdsgiveren krænker den ansatte eller uberettiget indsamler eller videregiver oplysninger om den pågældende. Kravet om godtgørelse i de nævnte sager er derfor rejst som tortgodtgørelse i henhold til erstatningsansvarslovens § 26. Domstolene har her konstateret, at krænkelserne af de ansatte ikke har været så grove, at der var grundlag for at tilkende en godtgørelse for tort efter denne bestemmelse. Anvendelsesområdet for erstatningsansvarslovens § 26 i overvågningssager er derfor overordentlig begrænset.

Da den intense overvågning, som f.eks. skete i detektivsagen og i sagerne om tv-overvågning, griber voldsomt ind i den ansattes ret til et privat liv, bedes regeringen fremlægge et lovforslag, som sikrer en godtgørelse til ansatte, der krænkes ved tv-overvågning, detektivovervågning eller anden overvågning. Regeringen opfordres til at undersøge, om dette bør ske ved f.eks. at indføre en særlig hjemmel om godtgørelse i de respektive love og i den forbindelse udvide tv-overvågningsloven til at omfatte detektivovervågning, jf. ovenfor. Ved at indføre en hjemmel til godtgørelse sikres samtidig, at mindre overtrædelser – hvor politianmeldelse findes unødvendig – kan sanktioneres effektivt.

*Ad punkt 3. I det omfang tv-overvågningen kan komme til at omfatte følsomme oplysninger, skal overvågningen anmeldes til, eventuelt tillades og kontrolleres af, Datatilsynet.*

Overvågning kan give adgang til forskellige typer af oplysninger. I persondataloven skelnes mellem almindelige (§ 6) og følsomme oplysninger (§§ 7 og 8). Adgangen til at indsamle og behandle de sidstnævnte oplysninger er forholdsvis begrænset. Blandt de følsomme oplysninger er information om strafbare forhold og seksuelle forhold. Iværksættelse af tv-overvågning er ofte begrundet i ønsket om at afdække, om der begås tyveri og andre strafbare forhold.

Hvis tv-overvågningen afslører kriminelle aktiviteter, sker der behandling af oplysninger om strafbare forhold, hvilket kræver anmeldelse til og tilladelse fra Datatilsynet, jf. persondatalovens § 50, stk. 1, nr. 1. Dette gælder også, selv om der kun lejlighedsvis behandles følsomme oplysninger. Det afgørende er, om det er tilsigtet, at følsomme oplysninger skal indgå i behandlingen. Derfor bør private virksomheder også foretage anmeldelse af tv-overvågning. Datatilsynet har imidlertid endnu ikke håndhævet et sådant krav over for private arbejdsgivere, jf. herved Datatilsynets notat af 13. september 2004, side 7.

Det bemærkes, at Datatilsynets notat af 13. september 2004 under pkt. 4 redegør for retstilstanden i Sverige og Norge. Det fremgår heraf, at den norske justitsminister har varslet, at ministeren vil overføre tilsyn og kontrol med kameraovervågning til kommunerne, og at det i Sverige er länsstyrelserne, som, efter den gældende lov om kameraovervågning, skal føre tilsyn og i visse tilfælde give tilladelse til overvågning. Det overvejes at lade Datainspektionen overtage opgaven.

En række sager har vist, at der opsættes tv-overvågning, som krænker de ansatte, og som ikke følger reglerne i persondataloven og tv-overvågningsloven. Som eksempler kan nævnes:

- I en butik opsættes tv-overvågning uden samtlige ansattes viden. De ansatte opdager det tilfældigt, da der kommer en faktura for opsætning af udstyret. De iværksætter en undersøgelse og konstaterer, at kameraerne bl.a. er placeret, hvor de klæder om. Samtlige tre ansatte føler sig så krænkede, at de straks forlader arbejdspladsen. Virksomheden blev idømt en bøde på nogle få tusinde kroner for ulovlig tv-overvågning.
- En virksomhed modtager reklamationer over, at der ikke er leveret de rigtige varer, og sætter overvågning op ved de enkelte arbejdspladser for at kunne dokumentere, at leverancen er korrekt. Medarbej-